

LI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 20de Marts 1893.)

Udvalget har delt sig i et Flertal (Bach, Bajer, S. Jørgensen, K. Nielsen og Nørh) og et Mindretal (D. Scavenius og Scheel).

Flertallet skal bemærke følgende:

Landstingets Udvalg om dette Lovforslag udtaler bl. a. i sin den 11te Januar d. A. afgivne Betænkning „Ønsket om, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om Meddelelse af Indfødsret fremtidig ikke sker efter ... bestemte fastslaaede Regler, men efter et Skøn over hver enkelt Ansøgers Kvalifikation til at komme i Betragtning.“

Dette er netop Folketingets gamle, i en lang Række af Aar hævdede Standpunkt, som sidst er udtrykt saaledes i en Udvalgsbetænkning af 19de Januar f. A. „at Folketinget aldrig for sit Vedkommende har opstillet Regler, men altid ladet det afhænge af et samlet Skøn over samtlige foreliggende Oplysninger (jfr. Cirkulære af 22de Maj 1885), hvorvidt det vilde vedtage Indfødsrets Meddelelse eller ikke“. Og i samme Udvalgsbetænkning fortsættes: „Naturligvis vejer et længere uafbrudt Ophold til Fordel for en Andrager, men Opholdets Korthed kan opvejes af andre om Andrageren særlig fordelagtige

Oplysninger“ (se Rigsd. Tid. 1891—92, Tillæg B. [Sp. 511]).

Efter ovenstaaende skulde det synes muligt at faa begge Rigsdagens Ting til at enes om, at det ved Indfødsrets Meddelelse ikke bør kunne være afgørende, hvorvidt en Ansøger netop et vist Antal Aar — f. Eks. 12 Aar — har været knyttet til vort Land. Det afgørende maa være, om vedkommende som sidst udtalt i en Folketingsudvalgsbetænkning af 20de December 1889 — efter „et samlet Skøn over alle foreliggende Omstændigheder“ maa siges at have „sluttet sig til Danmark som et nyt Fædreland“. Det samme er i en Landstingsudvalgsbetænkning udtrykt saaledes: „at de ved deres hele Forhold have vist, at de ere og føle sig som danske“ (jfr. Rigsd. Tid. 1889—90, Tillæg B. Sp. 289—290).

Naar Landstinget derfor har udstemt 15 Ansøgere af det oprindelige Lovforslag (Nr. 4, 10, 17, 42, 83, 88, 91, 132, 193, 196, 202, 215, 226, 265 og 300) med den Begrundelse, at de ikke have opholdt sig saa længe her i Landet, at man finder det rigtigt allerede nu at meddele dem Indfødsret, og naar det af Udvalgets Betænkning og Landstingets Forhandlinger tilstrækkelig